

Đề bài

Nơi em ở có một ngôi chùa cổ hay nhà bảo tàng, công viên hoặc một thắng cảnh nào đó. Em hãy tả lại cảnh đẹp đó.

Bài 1

BÀI LÀM

Có tiếng chim hót véo von ở đầu vườn, tiếng hót trong trẻo, ngây thơ ấy làm tôi bừng tỉnh giấc. Tôi chui ra khỏi màn, bước ra vườn và khoan khoái hít thở không khí trong lành của buổi sớm mai. Tôi chợt nhận ra cái khoảnh vườn nhỏ nhà mình hôm nay mới đẹp làm sao!

Lúc này, màn sương đang tan dần. Khoảng vườn đang tỉnh giấc. Rực rỡ nhất, ngay giữa vườn, một nụ hồng còn đắm sương mai đang hé nở. Một cánh, hai cánh, rồi ba cánh... với một màu đỏ thắm như nhung. Điểm tô thêm cho hoa là những giọt sương long lanh như hạt ngọc đọng trên những chiếc lá xanh biếc. Xung quanh bông hồng nhung, những đám hoa cẩm tú nhỏ xinh như muôn dướn cao lền, càng lúc cánh hoa càng xòe tươi lung linh, rập rờn trong nắng sớm. Hình như, chúng cũng muốn đua sắc với bông hồng nhung kia. Bướm ở' đâu mà nhiều thế! Bướm về bay tung tăng khắp vườn như những chiếc nơ bay. Vươn lên sừng sững từ góc vườn một cây bưởi lực lưỡng, cánh lá xòe to, tạo bóng mát cho những quả bưởi ngủ say, ngày mai mau lớn. Đứng sát cây bưởi, một cây khế cao to trĩu đầy cành những chùm quả chín. Lấp ló sau màu xanh non của lá, từng chùm hoa khế tím hồng li ti đang nô giỡn với bầy ong bướm. Sương ban, tạo thành muôn lạch nước nhỏ xíu nâng đỡ những chiếc lá vàng như con thuyền trên sóng vừa được cô Gió thổi tung lên rồi nhẹ nhàng xoay tròn rơi xuống. Giản dị nhất là cây na ở đầu vườn với chiếc áo khoác màu xanh bàng bạc. Quả na nhỏ thật, bằng nắm tay đưa bé lên ba. Hoa na trắng xanh, khéo léo nấp sau đám lá như e thẹn, như ngượng ngùng để người ta chỉ thấy được cái hương thơm ngọt ngào của nó.

Khắp vườn đâu đâu cũng thấy hương hoa, thơm đến xao xuyên lòng. Cô Gió đánh nhịp cho lá cây vui hát rì rào. Đây là bản nhạc đầu tiên của một ngày mới.

Trần Thu Hà
(Hà Nội)

Bài 2

BÀI LÀM

Cứ nói đến Hồ Gươm là em lại nhớ đến bài học lịch sử về truyền thuyết vị anh hùng trả lại kiếm cho thần Kim Quy. Tên gọi Hồ Gươm hay Hồ Hoàn Kiếm xuất phát từ đây.

Hồ Gươm nằm ở trung tâm Thủ đô Hà Nội. Mặt hồ trong như tấm gương soi hình bầu dục. Giữa hồ, trên thảm cỏ xanh rờn Tháp Rùa nổi lên uy nghiêm. Có lúc hồ trong veo như tấm kính, phản chiếu cảnh trời xanh mây trắng. Trên bờ hồ, dưới những tán lá cây phượng vĩ là những chiếc ghé đá mà sau những buổi chiều đi học về em cùng các bạn ngồi đó để trò chuyện với nhau. Khi hè về, tiếng ve râm rân hòa lẫn tiếng chim trong các lùm cây tạo thành một bản hòa tấu kéo dài. Buổi sáng, khi ông mặt trời thức dậy chiếu những tia nắng đầu tiên xuống, mặt hồ như được dát vàng. Xa xa, cầu Thê Húc cong cong, màu đỏ son như chiếc lược đòi mời. Đó là đường vào đền Ngọc Sơn, một di tích lịch sử nổi tiếng của Thủ đô. Trên cầu, em đã cùng chị gái thả những hạt cơm cho cá. Mỗi khi mưa, mặt hồ lại lặn tẩn gợn sóng gợi cho em nhớ cảnh cá đớp mồi. Những “chị” liễu ở gần đó rũ mái tóc dài thướt tha xuống mặt đất như đang chải chuốt. Những “anh” cọ thẳng đứng, cao vút như miiển vượn, tới trời cao. Vào những ngày hội, hồ lung linh, rạo rục giữa muôn ngàn ánh đèn màu. Mọi người vui mừng ca hát, reo hò. Em cùng mẹ đến ngồi trên nhà hàng nổi ở mặt nước, đó là nhà nàng Thủy Tạ. Cách đó không xa, một tòa nhà lớn mọc lên, đó là Bưu điện thành phố. Trên nóc nhà, chiếc đồng hồ lớn ngân nga điểm giờ. Lan tỏa đâu đây, mùi hương dịu dịu của những bông hoa sữa đậu xuống vai áo người đi đường. Thảo nào, cái Hương bạn em cứ chun mũi vào hít lấy hít để như muốn tận hưởng cái giây phút kì thú ấy.

Mai đây dù có đi xa, em cũng không thể nào quên được Hồ Gươm với mùi hương hoa sữa quen thuộc, nơi đã gắn bó với em trong suốt quãng đời. thơ ấu với bao kỉ niệm đẹp.

VŨ THỊ ĐAN THANH
(Hà Nội)

